

การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง

“เด็กชายในชุดนอนลายทาง”

An Analytical Study of Translation Editing and Translation

Process of the Children’s Literature

“The Boy in the Striped Pyjamas”

บุษรา เผติมิโชค^{*}, นครเทพ ทิพย์ศุภราชภูรี^{**}, บุษกร วิชชุลดา^{***}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิธีการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “เด็กชายในชุดนอนลายทาง” ซึ่งแปลจากวรรณกรรมต้นฉบับเรื่อง “The Boy in the Striped Pyjamas” ของ จอห์น บอยน์ โดยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำหลักเกณฑ์ในการปรับบทแปลของ สัญฉวี สายบัว (2553) มาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ โดยการนำเสนอตัวอย่างจำนวน 20 ตัวอย่าง ซึ่งจำแนกเป็น 2 ระดับคือการปรับระดับคำและการปรับระดับโครงสร้างภาษา จากการวิเคราะห์การปรับบทแปลทั้งสองระดับ สามารถสรุปได้ว่า การปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุดคือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป รองลงมาคือ การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ และการเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ ซึ่งพบเท่ากันทั้งสองประเภท ส่วนการปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษาที่พบมากที่สุดเท่ากันสองประเภทคือ การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี และการเพิ่มและละคำในประโยค รองลงมาคือ การปรับระดับโครงสร้างของคำ และการปรับการใช้ปฏิเสธ ในส่วนของกลวิธีการแปลนั้น ส่วนใหญ่ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบตรงตัว เนื่องจากเป็นวรรณกรรมเยาวชน จึงไม่ดัดแปลงโครงสร้างของภาษาให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิมมากนัก ทำให้งานแปลมีความเป็นธรรมชาติ และ รักษาอรรถรสที่ผู้แต่งพยายามสร้างขึ้นมาได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ การปรับบทแปล กลวิธีการแปล วรรณกรรมเยาวชน

* นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ มหาวิทยาลัยรังสิต

** และ *** อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstract

The objective of this research was to study the type of translation editing and translation process in John Boyne’s children’s literature entitled “**The Boy in the Striped Pyjamas**”. The analysis was conducted using qualitative data. The researcher applied the principle of translation editing proposed by Sanchawi Saibua to analyze the 20 examples. The findings were classified into two levels, which was the adjustment in the word level and the language structure level. The result indicated that in the word level, using words and idioms deletion was found most frequently. Moreover, using phrases or sentence instead of word and adding conjunction between the thinking were usually used. In terms of language structure level, the two most frequently found types were rearrangement of word order in sentence or phrase and adding and deletion of word in sentence. Furthermore, the structure of word editing and modifying of negative sentence were mostly found. In general, a literal translation technique was used because of children’s literature. Also, the translator kept the same structure as the writer in order to make the translation close to the original text.

Keywords: Translation editing, Translation process, Children’s literature

บทนำ

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน ทั้งรูปแบบโครงสร้างภาษา รวมไปถึงความแตกต่างทางด้านสภาพทางสังคม แวดล้อม ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อีกทั้งทัศนคติที่สอดแทรกในวรรณกรรม อาจทำให้การถ่ายทอดความหมายคลาดเคลื่อน โดยเฉพาะการแปลวรรณกรรมที่ผู้แปลต้องคำนึงถึงความหมาย สีสากการเขียน สุ่มเสียง บุคลิกของตัวละคร และลักษณะทางสังคมวิทยา (หอมหวาน ชื่นจิตร, 2527) และยังต้องรักษาเนื้อความ รส อารมณ์ และความคิดต่างๆ ที่ผู้แต่งต้องการถ่ายทอดไว้ รวมทั้งปัญหาทางด้านไวยากรณ์และโครงสร้างด้วยเหตุนี้ในการแปลหลายครั้ง ไม่สามารถที่จะแปลตรงตามต้นฉบับได้ทั้งหมด การปรับบทแปลจึงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ สัจฉวี สายบัว (2553: 74) กล่าวว่า การปรับบทแปลให้เหมาะสมจะสื่อความหมายได้ดีที่สุด ช่วยให้บทแปลสละสลวย เป็นธรรมชาติและเข้าใจง่าย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการแปลและวิธีการปรับบทแปลที่ผู้แปลได้นำมาใช้ ในงานแปลวรรณกรรมเยาวชน โดยผู้วิจัยได้เลือกศึกษาวรรณกรรมเรื่อง “The Boy in the Striped Pyjamas” ที่จอห์น บอยน์ ประพันธ์ใน ค.ศ. 2006 (พ.ศ. 2549) และวารีย์ ตันทุลากร แปลเป็นภาษาไทยโดยใช้ชื่อว่า “เด็กชายในชุดนอนลายทาง” พิมพ์ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2551 วรรณกรรมเรื่องนี้ได้สร้างประวัติศาสตร์ให้แก่วงการหนังสือประเทศไอร์แลนด์โดยครองอันดับหนังสือขายดียาวนานถึง 57 สัปดาห์ และเป็นวรรณกรรมที่ขายดีอันดับหนึ่งในอีกหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยด้วย อีกทั้งยังได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์ ค่ายมิราแมกซ์ (Miramax) ได้ซื้อลิขสิทธิ์วรรณกรรมเรื่องนี้ไปสร้างภาพยนตร์ออกฉายเมื่อ พ.ศ. 2551 และได้แปลเป็นภาษาต่างประเทศต่างๆ มากถึง 46 ภาษา

สำหรับกลวิธีการแปลของ สัญฉวี สายบัว (2553: 43-46) แบ่งรูปแบบการแปลออกเป็น 2 รูปแบบ คือการแปลแบบตรงตัว (literal translation) คือการแปลที่ผู้แปลพยายามรักษารูปแบบของการเสนอความคิด (form) ของต้นฉบับไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยรูปแบบที่ว่านี้หมายถึงระเบียบวิธีการเรียงคำ การจัดกลุ่มทางความคิด ส่วนการแปลแบบเอาความ (free translation) คือการแปลที่ไม่ได้เน้นการคงรูปแบบของการนำเสนอความคิด ผู้แปลเปลี่ยนรูปแบบของการนำเสนอความคิดให้แตกต่างไปจากรูปแบบเดิมในภาษาต้นฉบับ ทั้งนี้เพื่อให้งานแปลนั้น ยังคงสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

ในส่วนของการวิเคราะห์งานแปล ผู้วิจัยได้นำหลักการปรับบทแปลของ สัญฉวี สายบัว (2553) มาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตัวอย่างวรรณกรรมซึ่งใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงจำนวน 20 ตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือการปรับระดับคำ และการปรับระดับโครงสร้างของภาษา ซึ่งการปรับระดับคำประกอบด้วย 1) การเติมคำอธิบาย 2) การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ 3) การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งที่เฉพาะกว่า 4) การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ 5) การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป ส่วนการปรับระดับโครงสร้างของภาษาประกอบด้วย 1) ระดับเสียง 2) ระดับโครงสร้างของคำ 3) ระดับประโยค (การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี การเปลี่ยนประโยคเป็นวลีหรือวลีเป็นประโยค การปรับการใช้ปฏิเสธ การปรับการใช้กรรตุวาจกและกรรมวาจก การเพิ่มและละคำในประโยค)

วิธีการดำเนินการศึกษา

การปรับบทแปลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. กำหนดกรอบลักษณะการปรับบทแปล ผู้วิจัยได้กำหนดตามแนวทางที่ได้ศึกษาค้นคว้าจาก สัญฉวี สายบัว (2553: 63) ซึ่งกล่าวว่า การสื่อความหมายโดยการแปลนั้น ผู้อ่านเป็นผู้รับสาร

ซึ่งแสดงโดยตัวสื่อ (ภาษา) ซึ่งเป็นคนละชุดกับที่ผู้ส่งสารคนแรกหรือผู้เขียนต้นฉบับใช้ ภาษาทั้งสองภาษา (ภาษาของต้นฉบับและภาษาฉบับแปล) เป็นผลิตผลของมนุษย์ต่างสังคมซึ่งมีวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ ทัศนคติ ความเชื่อ และการมองสิ่งต่างๆ ที่แวดล้อมตนต่างกัน ลักษณะและระบบของภาษาทั้งสอง จึงแตกต่างกัน จะมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความใกล้ชิดและความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของสังคมทั้งสองภาษานั้น ดังนั้นการนำเอาภาษาอีกภาษาหนึ่งมาสื่อความหมายทั้งหมดของต้นฉบับจึงต้องมีการปรับบทแปลบ้างไม่ว่าจะเป็นการแปลที่มีลักษณะตรงตัว (literal) หรือการแปลเอาความ (free) ทั้งนี้เพื่อให้บทแปลนั้นสามารถสื่อความหมายให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ และสามารถสร้างการตอบสนองในตัวผู้อ่านงานแปลได้ใกล้เคียงกับปฏิกิริยาของผู้อ่านต้นฉบับ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยอิสระครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากวรรณกรรมต้นฉบับและวรรณกรรมฉบับแปล หลังจากนั้นได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเชิงลึก ในประเด็นด้านเนื้อหาระหว่างต้นฉบับภาษาอังกฤษกับฉบับแปลภาษาไทย และนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบตามกรอบการศึกษา

3. การรวบรวมบทแปลที่ปรากฏในหนังสือวรรณกรรมแปลเรื่อง เด็กชายในชุดนอนลายทาง (The Boy in the Striped Pyjamas)

4. การจัดเก็บข้อมูลการปรับบทแปลแต่ละประเภท โดยเทียบเคียงกับโครงสร้างในการปรับบทแปลภาษาอังกฤษในต้นฉบับและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา

จากการศึกษางานแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “เด็กชายในชุดนอนลายทาง (The Boy in the Striped Pyjamas)” จากตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 20 ตัวอย่าง ผู้ศึกษาพบว่าผู้แปลได้ปรับบทแปลทั้งหมด 2 ระดับ ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การปรับบทแปลของ สัญฉวี สายบัว (2553) ซึ่งผู้ศึกษาได้อภิปรายผลการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

One afternoon, when Bruno came home from school, he was surprised to find Maria, the **family's maid** – who always kept her head bowed and never looked up from the carpet – standing in his bedroom, pulling all his belongings out of wardrobe and packing them in **four large wooden crates**, even the things he'd hidden at the back that belonged to him and were nobody else's business. (Boyne, 2006: 1)

ฉบับแปล

บ่ายวันหนึ่ง เมื่อกลับจากโรงเรียน บรูโนก็ต้องแปลกใจที่พบมาเรีย สาวใช้ของบ้าน (คนที่ก้มหน้ากอดอยู่เสมอ และไม่เคยละสายตาจากพื้นพรม) ยืนอยู่ในห้องนอนของเขา กำลังรื้อข้าวของออกจากตู้เสื้อผ้าจัดใส่ลังไม้ใบใหญ่สี่ลัง ไม่เว้นแต่ของที่เขาแอบซุกซ่อนไว้ซอกข้างใน ซึ่งเป็นสมบัติของเขาแต่เพียงผู้เดียว ห้ามใครมายุ่ง (จอห์น บอยน์, 2557: 6)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าการปรับบทแปลครั้งนี้ คือ การปรับระดับคำประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป ในประโยคที่ว่า “*One afternoon, when Bruno came home from school, ...*” ผู้แปลได้ใช้วิธีการตัดคำ คือ คำว่า “home” ทิ้งไปไม่ปรากฏในฉบับแปล เนื่องจาก ในเนื้อเรื่อง บรูโน เป็นเด็กนักเรียน ซึ่งหลังจากเลิกเรียนแล้วเขาก็กลับบ้านเป็นกิจวัตรประจำวันอยู่แล้ว ดังนั้น ผู้แปลจึงตัดคำว่า “home” ออก โดยไม่ทำให้ความหมายที่สำคัญและอรรถรสของต้นฉบับขาดหายไป

ผู้แปลได้ปรับระดับโครงสร้าง ระดับประโยค โดยการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในวลี ดังข้อความที่ว่า “*four large wooden crates*” แปลตามตัวอักษรได้ว่า “สี่ ใหญ่ ทำด้วยไม้ ลัง” ผู้แปลใช้วิธีการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในวลี ดังกล่าวโดยใช้คำนามขึ้นก่อนตามด้วยคำคุณศัพท์ เพื่อให้สอดคล้องตามลักษณะโครงสร้างภาษาไทยที่มีกวางคำคุณศัพท์ไว้หลังคำนามหลัก ดังนั้นข้อความในภาษาฉบับแปลจึงอ่านได้ความว่า “ลังไม้ใบใหญ่สี่ลัง”

นอกจากนี้ผู้แปลยังใช้วิธีการปรับระดับโครงสร้าง ระดับโครงสร้างของคำ เนื่องจากความแตกต่างในด้านการประกอบคำด้วยหน่วยเสียงหรือหน่วยคำพิเศษเพื่อบอกความหมายเพิ่มเติม เช่นในประโยคตัวอย่าง “*the family's maid*” ได้มีการเติม 's เข้าไปหลังคำนามจะมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็น “สาวใช้ของบ้าน” ซึ่งบ่งบอกความเป็นเจ้าของ ผู้แปลได้เปลี่ยนโครงสร้างของคำ เพื่อให้เหมาะสมตามหลักโครงสร้างภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

Several weeks after Bruno arrived at Out-With with his family and with no prospect of a visit on the horizon from either Karl or Daniel or Martin, he decided that he'd better start to find some way to entertain himself or he would slowly go mad.

Bruno had only known one person whom he considered to be mad and that was Herr Roller, a man of about the same age as Father, who lived round the corner from him back at the old house in Berlin. **He was often seen walking up and down the street at all hours of the day or night,** having terrible arguments with himself. Sometimes, in the middle of these arguments, the dispute would get out of hand and he would try to punch the shadow he was throwing up against the wall. From time to time he fought so hard that he banged his fists against the brickwork and they bled and then he would fall onto his knees and start crying loudly and slapping his

ฉบับแปล

หลายสัปดาห์หลังจากที่บรูโนและครอบครัวมาถึงเอาท์วิทและบรูโนไม่เห็นทางเลยว่าคาร์ล แดเนียล หรือมาร์ตินจะมาเยี่ยมได้ในเร็วๆ นี้ เขาก็ตัดสินใจว่าควรตั้งต้นหาอะไรทำสักอย่างให้หายเบื่อ ไม่อย่างนั้นเขาจะต้องค่อยๆ เป็นบ้าไปแน่

บรูโนรู้จักคนที่เขาคิดว่าเป็นคนบ้าแค่คนเดียว คือคุณโรลเลอร์ ชายอายุรุ่นราวคราวเดียวกับคุณพ่อ อาศัยอยู่ใกล้ๆ สมัยที่บรูโนอาศัยอยู่ที่บ้านเก่าที่เบอร์ลิน **มีคนเห็นเขาเดินไปเดินมา บนถนนสายนั้นตลอดเวลา ไม่ว่าจะกลางวันหรือกลางคืน** และทะเลาะกับตัวเองอยู่เอะอะ บางครั้งเรื่องที่ทะเลาะก็รุนแรงเลยเถิดเสียจนเขาพยายามชกต่อยเงาที่ตัวเองเหวี่ยงไป กระแทกกับกำแพง บางครั้งเขาต่อสู้หนักเสียจนเอากำปั้นไปชกผนังอิฐจนเลือดออก จากนั้นเขาก็ทรุดลงคุกเข่า เริ่มร้องไห้เสียงดัง แล้วเอามือตีกอกหัวไปมา นานๆ ครั้ง บรูโนจะได้ยินเขาใช้คำที่บรูโนไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ และเวลาเขาทำอย่างนั้น บรูโนก็ต้องพยายามกลั้นหัวเราะเอาไว้ (จอห์น บอยน์, 2557: 66)

hands against his head. On a few occasions Bruno had heard him using those words that he wasn't allowed to use, and when he did this Bruno had to stop himself from giggling. (Boyne, 2006: 67-68)

จากตัวอย่างการปรับบทแปลระดับคำ โดยการเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ โดยเติมคำสันธาน “และ” เข้ามาเชื่อมกลุ่มความคิดในประโยคจากภาษาต้นฉบับ คือ “*He was often seen walking up and down the street at all hours of the day or night, having terrible arguments with himself.*” จึงได้ประโยคภาษาฉบับแปล คือ “*มีคนเห็นเขาเดินไปเดินมาบนถนนสายนั้นตลอดเวลา ไม่ว่าจะกลางวันหรือกลางคืน และทะเลาะกับตัวเองอยู่เอะอะ*” ผู้แปลเติมคำเชื่อมความสำหรับความคิดที่คล้ายตามกัน เพื่อช่วยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคแรกและประโยคถัดไป ซึ่ง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจนขึ้น

นอกจากนี้ ผู้แปลยังได้ใช้วิธีการปรับบทแปลในประโยคต้นฉบับที่ว่า “*He was often seen walking up and down the street at all hours of the day or night...*” ตรงกับภาษาฉบับแปลว่า “*มีคนเห็นเขาเดินไปเดินมาบนถนนสายนั้นตลอดเวลา ไม่ว่าจะกลางวันหรือกลางคืน*” เป็นการปรับบทแปลระดับโครงสร้าง ระดับประโยค ประเภทการเปลี่ยนรูปกรรมจากให้อยู่ในรูปกรรมตุจาก เนื่องจากตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทย การใช้รูปกรรมวาจก (passive voice) จะทำให้ภาษามีความหมายในเชิงลบ โดยปรับเปลี่ยนจาก “*เขาถูกเห็น*” เป็น “*มีคนเห็นเขา*” ดังนั้น ผู้แปลจึงเปลี่ยนรูปประโยคเป็นกรรตุวาจก (active voice) การปรับลักษณะนี้จะทำให้ภาษาฉบับแปลมีความสละสลวยมากขึ้นสำหรับผู้อ่านภาษาไทย

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ศึกษาประเภทของการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลของ วรณกรรมเยาวชในเรื่อง “*เด็กชายในชุดนอนลายทาง (The Boy in the Striped Pyjamas)*” ของ จอห์น บอยน์ ที่ วารี ตันตุลากร เป็นผู้แปล โดยใช้หลักเกณฑ์การปรับบทแปล ของ สัญฉวี สายบัว (2553) เป็นกรอบความคิดในการวิเคราะห์ แบ่งการปรับบทแปลออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การปรับระดับคำและการปรับระดับโครงสร้าง ผู้ศึกษาได้ข้อมูลเชิงปริมาณสรุปได้โดยเรียงลำดับในแต่ละประเภท จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด การปรับบทแปลในระดับคำที่พบมากที่สุดคือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป พบ 7 ครั้ง การใช้วลีหรือประโยคแทน

คำ พบ 3 ครั้ง การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิด พบ 3 ครั้ง การใช้คำอ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า พบ 2 ครั้ง และการเติมคำอธิบาย พบ 1 ครั้ง ในการปรับระดับโครงสร้างของภาษา ระดับประโยค การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี พบ 10 ครั้ง การเพิ่มและละคำในประโยค พบ 10 ครั้ง ระดับโครงสร้างของคำ พบ 4 ครั้ง การปรับการใช้ปฏิเสธ พบ 4 ครั้ง ระดับเสียง พบ 3 ครั้ง การเปลี่ยนประโยคเป็นวลี หรือ วลีเป็นประโยค พบ 2 ครั้ง และการปรับการใช้กรรตุวาท และกรรมวาทของกริยาในประโยค พบ 2 ครั้ง

การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป และการปรับบทแปลในระดับโครงสร้างภาษาที่พบมากที่สุด คือการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี และการเพิ่มและละคำในประโยค

ตารางที่ 1 ตารางแสดงความถี่ของการปรับบทแปลระดับคำและระดับโครงสร้าง

การปรับบทแปลระดับคำ			การปรับบทแปลระดับโครงสร้าง		
ลำดับ	ประเภท	ความถี่ (ครั้ง)	ลำดับ	ประเภท	ความถี่ (ครั้ง)
1	การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป	7	1	การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี	10
2	การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ	3		การเพิ่มและละคำในประโยค	10
	การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิด	3	2	ระดับโครงสร้างของคำ	4
3	การใช้คำอ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า	2		การปรับการใช้ปฏิเสธ	4
4	การเติมคำอธิบาย	1	3	ระดับเสียง	3
			4	การเปลี่ยนประโยคเป็นวลีหรือ วลีเป็นประโยค	2
			5	การปรับการใช้กรรตุวาท และกรรมวาทของกริยาในประโยค	2

การปรับบทแปลระดับคำ ประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป พบมากที่สุดในการศึกษาคำนี้ โดยส่วนมากเป็นคำหรือวลีสั้นเปลือย ที่ไม่ได้มีความหมายสำคัญนัก ผู้แปลสามารถเลือกที่จะตัดออก หรือละข้อความ ทำให้ข้อความสั้นลงได้ หากไม่มีผลกระทบโดยรวมต่อความหมายหรือลดทอนอารมณ์รสในเนื้อหาของประโยคนั้นๆ ไม่ทำให้บรรยากาศ รสชาติ ใจความและสาระสำคัญของต้นฉบับเสียไป จากการวิเคราะห์ทั้งหมด 20 ตัวอย่าง พบว่ามีการตัดคำหรือสำนวนออกไปจากบทแปลทั้งหมด 7 ครั้ง เนื่องจากต้นฉบับมีการพูดซ้ำ และ การใช้สำนวนต่างๆ ติดต่อกัน เพื่อสื่อความหมายเพียงอย่างเดียว ไม่มีความจำเป็นต้องแปลทั้งสองคำ

ตัวอย่าง

ภาษาต้นฉบับ: “*One afternoon, when Bruno came (home) from school...*” (Boyne, 2006: 1)

ภาษาฉบับแปล: “*บ่ายวันหนึ่ง เมื่อกลับจากโรงเรียน*” (จอห์น บอยน์, 2557: 6)

ภาษาต้นฉบับ: “*...and sat and talked with his (new friend) Shmuel...*” (Boyne, 2006: 134)

ภาษาฉบับแปล: “*แล้วนั่งลงคุยกับชมุเอล*” (จอห์น บอยน์, 2557: 128)

ภาษาต้นฉบับ: “*understood (perfectly) well*” (Boyne, 2006: 186)

ภาษาฉบับแปล: “*เข้าใจดี*” (จอห์น บอยน์, 2557: 175)

ผู้แปลได้ใช้วิธีการตัดคำในวงเล็บทิ้งไป เพราะบริบทได้ช่วยเอาไว้ ซึ่งมีความหมายและความคิดเพียงพอ (home) หรือมีการพูดซ้ำจากประโยคก่อนหน้าหรือประโยคหลังจากนี้ (new friend) หรือมีการใช้คำและสำนวนต่างๆ ติดต่อกัน (perfectly) เพื่อสื่อความหมายเพียงอย่างเดียว ทำให้ข้อความกระชับมากขึ้น แต่ไม่ทำให้บรรยากาศ รสชาติ และสาระสำคัญของต้นฉบับเสียไป ถึงแม้จะทำให้ความหมายต้องขาดไปบ้างก็ตาม

การปรับระดับคำประเภทที่พบมากเป็นอันดับสอง คือ การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ เนื่องจากภาษาต้นทางและภาษาปลายทางไม่มีคำศัพท์ที่เทียบเคียงกันได้ หรือเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของภาษาที่ความหมายผิดแปลกไปจากวัฒนธรรมของอีกภาษา ผู้อ่านไม่สามารถที่จะเข้าใจในคำนั้นได้ จึงเลือกใช้วิธีนี้เพื่อเน้นความเข้าใจของผู้อ่านในเนื้อหาฉบับแปล ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพมากขึ้น

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ	ฉบับแปล
father and grandfathers	คนที่ เป็นพ่อเป็นปู่
packing up	จัดของ...ใส่กระเป๋า
undisturbed	ไม่เข้าไปแตะต้อง

จากตัวอย่าง “*father and grandfathers*” มีความหมายว่า “คุณพ่อและคุณปู่” แต่ผู้แปลได้ปรับบทแปลเป็น “คนที่ เป็นพ่อเป็นปู่” เพื่อให้สัมพันธ์กับบริบทแวดล้อม และในตัวอย่าง “*undisturbed*” ตามต้นฉบับพูดถึงเสื้อผ้าและรองเท้าบูตของบรูโน ที่นายทหารทิ้งไว้ที่นั่นไม่เข้าไปแตะต้อง หากแปลความหมายตามพจนานุกรมว่า “*ไม่ถูกรบกวน*” จะได้ประโยคที่ว่า “ที่นายทหารทิ้งไว้ที่นั่นไม่ถูกรบกวน” ซึ่งฟังดูแล้วไม่เป็นธรรมชาติ ผู้แปลจึงได้ปรับบทแปล เพื่อถ่ายทอดความหมายเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามเนื้อเรื่องต้นฉบับ โดยได้อธิบายความอย่างชัดเจน แล้วปรับให้กลมกลืนสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เพื่อให้ฉบับแปลเป็นที่เข้าใจยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงเลือกใช้วิธีการถ่ายทอดความหมายโดยการปรับบทแปลในระดับคำ ประเภทการใช้วลีหรือประโยคแทนคำเข้ามาช่วย ในกรณีที่ไม่สามารถหาคำหรือข้อความใดในภาษาฉบับแปลได้ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีดังกล่าวเพื่อเลือกวลีที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำที่เป็นปัญหานั้นให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้อ่านฉบับแปลเข้าใจเนื้อหาได้ตรงตามเจตนาของผู้แต่ง ซึ่งการแปลด้วยลักษณะเช่นนี้อาจไม่ได้ยึดติดกับรูปแบบมากนัก หากแต่เน้นความเข้าใจในบริบทเดียวกันกับสิ่งที่ผู้แต่งต้องการสื่อสารถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ (ปาริชาติ ญาณวารี, 2544; ปาริชาติ ยังรักษ์, 2557)

การปรับระดับคำ ซึ่งพบมากเป็นอันดับ 2 เท่ากันกับการใช้วลีหรือประโยคแทนคำ คือ การปรับระดับคำ โดยการเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ ซึ่งในภาษาต้นฉบับมีการใช้เครื่องหมายจุลภาคหรือ comma (,) และเครื่องหมายยัติภาคหรือ dash (—) คั่นระหว่างประโยค ดังตัวอย่างที่ 6 ในภาษาต้นฉบับ “.....stared at the spidery cracks, narrowing his eyes to consider what might lie behind them.” ผู้แปลเติมคำว่า “และ” เข้ามาเชื่อมระหว่างประโยค ซึ่งตรงกับประโยคที่ว่า “มองดูรอยร้าวที่แผ่ไปเหมือนใยแมงมุม และหรีตพิจารณาว่าเบื้องหลังรอยร้าวนั้นมีอะไร” ตัวอย่างที่ 7 ได้เติมคำว่า “และ” เข้ามาเชื่อมระหว่างประโยคจากภาษาต้นฉบับ คือ “He was often seen walking up and down the street at all hours of the day or night, having terrible arguments with himself.” จึงได้ประโยคภาษาฉบับแปล คือ “มีคนเห็นเขาเดินไปเดินมาบนถนนสายนั้นตลอดเวลา ไม่ว่าจะกลางวันหรือกลางคืน และทะเลาะกับตัวเองอยู่เอะอะ” และตัวอย่างที่ 19 “The next day — Friday

– *was another wet day.*” ได้ประโยคตามฉบับแปลที่ว่า “วันรุ่งขึ้นเป็นวันศุกร์ และเป็นอีกวันหนึ่งที่ฝนตกลงมา” ผู้แปลใช้การปรับระดับคำนี้ เนื่องจากในโครงสร้างภาษาไทยเครื่องหมายวรรคตอนไม่สามารถใช้แทนคำสันธานเพื่อเชื่อมกลุ่มความคิดได้ ผู้แปลจึงแก้ปัญหาการแปลโดยการเพิ่มคำเชื่อมข้อความเพื่อให้ประโยคมีความสัมพันธ์กัน เป็นการแสดงเหตุผลในลักษณะที่คล้อยตามกันระหว่างกลุ่มความคิดนี้ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจน ข้อความสละสลวยยิ่งขึ้นในภาษาฉบับแปล

การปรับบทแปลระดับโครงสร้างของภาษา พบมากที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ คือ การปรับระดับโครงสร้าง ระดับประโยค การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี ผู้แปลได้นำวิธีนี้มาใช้เพื่อให้เหมาะสมเป็นไปตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาไทย เนื่องจากความแตกต่างทางด้านโครงสร้างภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษและภาษาฉบับแปลภาษาไทย เพื่อทำให้เกิดบทแปลที่เข้าใจง่าย จากการวิเคราะห์ตัวอย่าง สามารถแบ่งได้เป็นการเรียงลำดับคำในนามวลี

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ	ฉบับแปล
four large wooden crates	ลังไม้ใบใหญ่สี่ลัง
striped pajamas	ชุดนอนลายทาง
the fruit and vegetable stalls	แผงขายผักและผลไม้

ผู้แปลใช้วิธีการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในวลีดังกล่าวโดยใช้คำนามหลักขึ้นก่อนตามด้วยนามขยายและคำคุณศัพท์ เพื่อให้เหมาะสมและเป็นไปตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาไทย เพราะถ้าหากแปลตรงตามตัวอักษรแล้วอาจไม่ได้ความหมายและอาจทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจในเนื้อหา จึงได้เลือกวิธีการปรับบทแปลโดยใช้วิธีปรับเรียงคำในข้อความเพื่อทำให้เกิดบทแปลที่เข้าใจง่าย และเป็นธรรมชาติ (ภาสกร ทอนมณี, 2554)

นอกจากนี้ยังได้เรียงลำดับของคำโดยการสลับตำแหน่งประโยคและอนุประโยคอีกด้วย จากตัวอย่างคำที่มีการสลับตำแหน่งคือ กริยาวิเศษณ์ ที่ระบุสถานที่หรือเวลา เนื่องจากในโครงสร้างภาษาไทยจะอยู่ที่ตำแหน่งแรกหรือตำแหน่งสุดท้าย ขณะที่ภาษาอังกฤษจะอยู่ตำแหน่งใดของประโยคก็ได้ ภาษาในฉบับแปลจึงได้สลับตำแหน่งของคำในประโยคแล้วนำมาเรียงใหม่ให้อ่านเข้าใจ ฟังดูราบรื่นและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทย การปรับบทแปลมีผลดีคือช่วยลดปัญหาอันเกิดจากความแตกต่างทางภาษา เนื่องจากภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน หากเมื่อแปลอย่างตรงตัวก็จะไม่เหมาะที่เข้ากับอีกภาษาหนึ่ง เพราะดูขัดแย้ง ไม่เป็น

ธรรมชาติ และบางครั้งอาจไม่ได้ใจความตามภาษาต้นฉบับด้วย เมื่อนำมาเรียบเรียงใหม่โดยคงใจความเดิมไว้ แล้วทำให้ภาษาสละสลวยขึ้น ผู้อ่านจะเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น (สุปนิดา เทียนเพ็ง, 2556)

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

...if they had left Gretel behind in Berlin to look after the house Father hadn't left Berlin in the car with them that morning. Nothing changed for quite a while at Out-With

ฉบับแปล

ถ้าพวกเขาทิ้งเกรเทลให้อยู่ดูแลบ้านที่เบอร์ลิน เมื่อเช้านี้คุณพ่อไม่ได้นั่งรถออกจากเบอร์ลินมากับครอบครัว ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกิดขึ้นที่เอาท์วิธอยู่พักใหญ่

การปรับระดับโครงสร้าง ระดับประโยค โดยการเพิ่มและละคำในประโยค มีอยู่มากเท่ากับ การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี การปรับโดยการเพิ่มและละคำในประโยค มีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางโครงสร้างของภาษา เช่น ประโยคภาษาอังกฤษอาจละประธานไว้ได้ แต่เมื่อแปลรูปประโยคให้เป็นภาษาไทย ผู้แปลอาจต้องเติมประธานเข้าไปด้วย (สัญญาวิ สายบัว, 2553)

ตารางที่ 2 จำแนกลักษณะการเพิ่มคำและละคำที่พบจากการวิเคราะห์

ข้อความต้นฉบับ	ข้อความฉบับแปล	การปรับบทแปล	
		การเพิ่มคำ	การละคำ
1. When (he) first saw (their) new house Bruno's eyes opened wide, (his) mouth made the shape of O and (his) arms stretched out at (his) sides once again.	เมื่อแรกเห็นบ้านใหม่ ตาของบรูโน เบิกกว้าง ปากอ้าหวิวแล้วแขนก็กางออกอีกครั้งหนึ่ง		ละประธาน, ละสรรพนาม
2. And some of those people who live on their own on (everybody's) road	แล้วก็บางคนที่อยู่โดดเดี่ยวปะปนทั่วไปตามถนน		ละสรรพนาม

ข้อความต้นฉบับ	ข้อความฉบับแปล	การปรับบทแปล	
		การเพิ่มคำ	การลดคำ
3. In the days following, Mother, Gretel, Maria, Cook, Lars and Bruno had spent all (their) time boxing up (their) belongings and loading (them) into a big truck to be brought to (their) new home at Out-With.	วันต่อๆ มานั้น คุณแม่ เกรเทล มาเรีย คนครัว ลาร์ส และบรูโน ใช้เวลาที่มีทั้งหมด จัดข้าวของใส่กล่องแล้วขนใส่รถบรรทุกคันโตเพื่อขนมายังบ้านใหม่ที่เอาทวิธ		ละสรรพนาม, ละกรรม
4. ...staring at the ceiling above his head.	(ตา) มองเพดานเหนือศีรษะ	เพิ่มประธาน	
5. They lived together in a small flat near the fruit and vegetable stalls	ท่านทั้งสองอยู่ด้วยกัน (ที่เบอร์ลิน) ในแฟลตเล็กๆ ใกล้แผงขายผักผลไม้	เพิ่มกรรม	
6.were sitting reading (their) books.นั่งอ่านหนังสือกันอยู่		ละสรรพนาม
7. and Maria and Cook and Lars all about his adventure that afternoon...	แล้ว (เขาก็จะเล่าให้) มาเรีย คนครัว และลาร์ส (ฟัง) ถึงเรื่องราวผจญภัยในบ่ายวันนี้	เพิ่มประธาน, เพิ่มกริยา	
8. and made the long trek along the fence to meet Shmuel, ...	(เขา) เดินตามรั้วไปไกลเพื่อไปพบกับชมุเอล	เพิ่มประธาน	
9. one and sometimes Bruno got hungry on the way and found that one bite of (the cake) would lead to another,..	และบางครั้งบรูโนก็เริ่มรู้สึกหิวขึ้นมา ระหว่างทาง เขาค้นพบว่าพอกัดเข้าไปคำหนึ่งแล้วก็ต้องกัดอีกคำ		ละกรรม

ข้อความต้นฉบับ	ข้อความฉบับแปล	การปรับบทแปล	
		การเพิ่มคำ	การละคำ
10. Bruno realized he wasn't quite as small as he had been when he left....	บรูโนก็ได้รู้ว่าเขาไม่ได้ตัวเล็กอย่างเมื่อตอนไปจาก (เบอร์ลิน)	เพิ่มกรรม	

จากตัวอย่างที่ยกมาแสดงนี้ ผู้แปลจะเพิ่มและละคำในเครื่องหมายวงเล็บ ทั้งในส่วนที่ทำหน้าที่เป็น ประธาน กริยา กรรม ของประโยค เพื่อให้ได้ภาษาฉบับแปลที่ราบรื่นสอดคล้องตามหลักโครงสร้างภาษาไทย ซึ่งในภาษาไทยสามารถละประธานในประโยคได้ หากมีประโยคหลายๆ ประโยคติดต่อกัน แต่ในภาษาอังกฤษที่มีโครงสร้างที่ตายตัวกว่าภาษาไทย การละคำในประโยคเพื่อให้ข้อความกระชับ และการเพิ่มคำในประโยค เพื่อขยายความให้ชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย สามารถสื่ออารมณ์ได้เทียบเท่ากับต้นฉบับ (พัชรีย์ เหลืองประดับใจ, 2555)

การปรับระดับโครงสร้างของภาษา ระดับโครงสร้างของคำ พบมากเป็นอันดับสอง ผู้แปลจำเป็นต้องใช้การปรับบทแปลเพื่อสื่อความหมายให้เทียบเคียงกับภาษาต้นฉบับและยังทำให้ภาษาฉบับแปลมีความเหมาะสมกับบริบทแวดล้อม อีกทั้งผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายและจินตนาการตามได้จากตัวอย่างที่ 1 “*the family's maid*” ได้มีการเติม *'s* เข้าไปหลังคำนามจะมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็น “สาวใช้ของบ้าน” ซึ่งบอกถึงความเป็นเจ้าของตัวอย่างที่ 10 ในตัวอย่างนี้เนื่องจากความแตกต่างในด้านการประกอบคำด้วยหน่วยเสียงหรือหน่วยคำพิเศษเพื่อบอกความหมายเพิ่มเติมในด้านกาล (tense) ของภาษาต้นฉบับที่ว่า “*Bruno remembered a book he had read in which a man was lost in the desert...*” ตรงกับภาษาฉบับแปลที่ว่า “บรูโนจำได้ว่าเคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่หลงทางในทะเลทราย” คือเหตุการณ์ในอดีตที่สิ้นสุดไปแล้ว (past perfect tense) ก่อนจะมีอีกเหตุการณ์เข้ามาแทรกทีหลัง (past simple tense) และในตัวอย่างที่ 14 “*...when Herr Liszt had gone home for the day...*” ในฉบับแปลว่า “เมื่อคุณครูลิชท์กลับไปแล้ว” เนื่องจากภาษาไทยไม่มีความแตกต่างของกริยาในรูปกาล ผู้แปลจึงใช้คำว่า “แล้ว” เพื่อบอกรูปกาลในอดีต และในตัวอย่างที่ 13 ในประโยคตัวอย่าง “*...he had missed Berlin.*” ได้มีการใช้รูปกาลประโยคบอกเวลาในอดีต ในรูปของ past perfect เพื่อแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นลงเรียบร้อยแล้ว จึงได้ความในฉบับแปลว่า “เขาเคยคิดถึงเบอร์ลิน” ผู้แปลได้เปลี่ยนโครงสร้างของคำ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นและสิ้นสุดลงแล้ว การแปลวรรณกรรมนั้น นอกจากผู้แปลจะต้องศึกษา

ผู้เขียน ตัวละคร รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ในเรื่องแล้ว ต้องศึกษาวิเคราะห์ความหมายของต้นฉบับ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคำ หรือรูปประโยคทางไวยากรณ์ด้วย (หอมหวาน ชื่นจิตร, 2527)

การปรับระดับโครงสร้างของภาษาในระดับประโยค ที่พบมากรองลงมาคือ การใช้ปฏิเสธ เป็นการปรับตามลักษณะโครงสร้างของภาษาไทย ทำให้ภาษาฉบับแปลสอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ	ฉบับแปล
no other boys	ไม่มีเด็กคนอื่น ๆ
no one sitting	ไม่มีใครนั่ง
...being less than friendly	ทำตัวไม่เป็นมิตร
It was nothing like home	ไม่มีอะไรเหมือนบ้านเลยสักอย่าง

รูปประโยคปฏิเสธในภาษาไทยมิได้เขียน “ไม่+กริยา” แต่เป็น “ไม่มี+มี (ซึ่งเป็นกริยา)” ผู้แปลจึงปรับรูปประโยคปฏิเสธนี้ เพื่อให้ได้ภาษาที่เข้าใจง่าย อ่านแล้วรื่นหู ไม่รู้สึกขัดกับรูปแบบของภาษาไทย ดังที่ สัญฉวี สายบัว (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ในภาษาไทยรูปประโยคปฏิเสธจะเป็น “ไม่” แล้วตามด้วยคำกริยา ดังนั้น ผู้แปลจึงเติมคำกริยาเข้าไปเพื่อให้ได้ประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักโครงสร้างของภาษาไทย และจากตัวอย่างยังได้ปรับรูปประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคปฏิเสธ และเปลี่ยนรูปปฏิเสธจากคำนามที่เป็นส่วนเติมเต็ม (nothing) มาเป็นที่กริยา อีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการปรับบทแปลวรรณกรรมเรื่องอื่นๆ ของวารี ตันทุลากร เพื่อเปรียบเทียบว่าผู้แปลมีการใช้วิธีการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลในลักษณะใด
2. ศึกษาการปรับบทแปลวรรณกรรมเรื่องอื่นๆ ของ จอห์น บอยน์ ซึ่งแปลโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ วารี ตันทุลากร เพื่อที่จะได้ทราบถึงความหลากหลายในการปรับระดับภาษาตามกรอบแนวคิดของการปรับบทแปล
3. ศึกษาการปรับบทแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีของนักวิจัยท่านอื่นๆ ที่ไม่ใช่ สัญฉวี สายบัว
4. ศึกษาการปรับบทแปลของคำบรรยายใต้ภาพของภาพยนตร์เรื่อง “เด็กชายในชุดนอนลายทาง” (The Boy in the Striped Pyjamas) (2008) เพื่อจะได้นำมาเปรียบเทียบความแตกต่างและความเหมือนระหว่างการปรับบทแปลภาพยนตร์และวรรณกรรม

5. ศึกษาการปรับบทแปลในงานแปลด้านอื่นๆ สำหรับเยาวชนที่ไม่ใช่วรรณกรรม เช่น นิยาย นิทาน บทภาพยนตร์ บทละคร บทเพลง เพื่อดูลักษณะความแตกต่างของภาษาที่ใช้ในงานด้านนั้นๆ

การอ้างอิง

- จอห์น บอยน์. **เด็กชายในชุดนอนลายทาง** แปลโดย วารีย์ ตันตุลากร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพรวเยาวชน, 2557.
- เชวง จันทรเขตต์. **การแปลเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2528
- ปานฉาย ฐานธรรม. **สื่อสารด้วยการแปล**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มายิก, 2537.
- ปาริชาติ ญาณวารีย์. “กลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชนของแมกไม้ เรื่อง **ซีลาร้ายที่สุด และน้องเล็กยังร้ายอยู่**.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.
- ปาริชาติ ยังรักษ์. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง **ลิปต์มหัศจรรย์**.” สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2557.
- พัชรีย์ เหลืองประดับใจ. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง **คนชื้อบื้อ**.” สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2555.
- ภาสกร ทอนมณี. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง **“หลุม” (HOLES)**” สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2554.
- สัณฐวี สายบัว. **หลักการแปล**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553.
- สุปนิดา เทียนเพ็ง. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง **เด็กหญิงนิ้วก้อย และ นกไนติงเกล**.” สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2556.
- หอมหวาน ชื่นจิตร์. **การแปล: อาชีพสู่ดวงชน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2527.
- Boyne, J. *The Boy in the Striped Pyjamas*, London: The Random House Group Ltd., 2006.

